

maa dog, efter som den ærede Minister paany er kommen tilbage dertil, gjøre ham nogle yderligere Meddelelser, som jeg har gjort mig Fornøielsen af at samle siden igaar. Efter at jeg havde paavist, at den Grund, som den høitærede Minister angav som Aarsag til Nedgangen i Udbyttet, nemlig Taxt- nedskættelserne, at den ikke var den virkelige, saa søgte Ministeren en ny Position dertil, at han påastod, at Grunden maatte kunne søges i, at Staten har overtaget Driften af Frederiksundsbanen. Jeg er istand til paa Bæsis af de Tal, der have staaet til min Maadighed, skjøndt de ere meget faa, at kunne meddele den høitærede Minister, at heller ikke dette er Tilfældet. Frederiksundsbanen blev aabnet i Juni 1879 og drevs altsaa et halvt Aar for det sjællandske Jernbaneselskabs Regning, uden at fremkalde nogen Nedgang i Selskabets Udbytte. I det første Regnskabsaar, da Banerne derefter drevs for Statens Regning, nemlig fra 1ste Januar 1880 til 31te Marts 1881 var Overskudet 2,770,000 Kr. Naar jeg deraf forlods tager 5 pCt., nemlig $\frac{1}{4}$ Aars Rente af 13 Millioners Prioritetsskjæld, bliver der tilbage 2,120,000 Kr., hvorved den daværende Aktiekapital er bleven forrentet med henimod 7 pCt. eller for et Aar $5\frac{1}{2}$ pCt. Altsaa den Nedgang, som Frederiksundsbanen mulig kan have forarsaget, er paa ingen Maade istand til at forklare den store Nedgang, der er kommen i de senere Aar. Forskjellen mellem Aaret 1880 og Regnskabsaaret 1881—82, den staaer fremdeles uforklaret, og den høitærede Finantsminister har ikke været istand til at fremsføre noget Tal til Forklaring, navnlig af den kolossale Stigning i Driftsudgifterne fra 1880 til 1881—82, som jeg har henledet Opmærksomheden paa. — Maa jeg, siden jeg nu er bleven ledet ind paa overhovedet at komme tilbage til disse Spørgsmaal, gjøre en yderligere Bemærkning i Anledning af den Indvending, den ærede Minister sluttede med igaar. Han sagde, at der behøvedes ikke nogen stor Regnemester til at udfinde, at 6 pCt. af 100 svarer ikke til 5 pCt. af 125. Dette er fuldkommen rigtig; men det Mærkelige er, at selv om der ikke behøves nogen stor Regnemester til at finde ud deraf, har den høitærede Finantsminister dog regnet galt. Thi Tingen er, at han ganske har glemt, at den Hjerdedel eller de 25 pCt., som Staten betalte i Opgjæld paa det sjællandske Jernbaneselskabs Aktiekapital, kun er betalt af selve Aktiebeløbet og ikke er betalt af de senere Udgifter til Anlæg, som Staten

selv har betalt. Naar man derfor vil foretage en Opgjørelse, en Sammenligning af, hvad Banerne under nuværende Forhold give i Udbytte i Sammenligning med, hvad de gaave under tidligere Forhold, maa man naturligtvis tage de Summer med i Beregning, som af Staten selv ere satte paa Banerne. Regneskjyltet bliver da dette: Banerne staa i $56\frac{1}{2}$ eller, hvad jeg gik ud fra, $56\frac{3}{4}$ Million; derfra drages 13 Mill. Prioritetsskjæld, tilbage bliver $43\frac{3}{4}$ Mill.; omtrent 31 Mill. overtoges i Aktiekapital, derpaa betales yderligere en Hjerdedel, det er henved $7\frac{3}{4}$ Mill.; træk disse $7\frac{3}{4}$ fra $43\frac{3}{4}$, saa bliver der 36 tilbage, og af 36 er $7\frac{3}{4}$ omtrent 20 pCt. Vi komme derved til en „Kurs“ af 120 eller nøagtigere 121 $\frac{1}{2}$, og ikke 125. — Endelig skal jeg med Hensyn til de russiske Papirer kun sige, at det dog virkelig følger af sig selv, at, naar man vil ombytte et 6 Procents Papir med et 3 Procents, faar man mindre Rente. Det behøver man heller ikke at være nogen stor Regnemester for at vide, og der behøves heller ikke nogen vidtloftig Opgjørelse for at finde ud af, at, naar man faar 3 pCt. mindre af 10 eller 11 Millioner, taber man 3—400,000 om Aaret. Men det er jo slet ikke det, som det dreier sig om. Spørgsmaalet er, naar man netop vil have et Papir, der skal være let realiserbart under vanskelige Forhold, om man da bør sætte Pengene i Papirer, som give høj Rente, men som til Gjengjæld under vanskelige Forhold kunne forudsiges at ville falde meget stærkt i Kurs. Det er Spørgsmaalet. Og i den Henseende har jeg da tilføjet, at, hvis vi for Rentens Skyld ville holde et stort Beløb i Papirer af den Art, — vel, à la bonne heure — men saa maa man ogsaa gjøre sig klart, at under vanskelige Forhold kan man blive nødsaget til at sælge med betydeligt Tab, og at man derfor i sin Regnskabsopgjørelse bør benytte disse overskydende 3 pCt. til at skrive af paa den Sum, for hvilken de ere bogførte.

Rettelser.

Sp. 268, Lin. 6 f. n. Ved Finants Slutning skal tilføjes: „dertil er den for godt oplyst“.